

gørelsen givne Oplysninger, saglig bedømte; og hvis disse viser, at der ikke er noget i Vejen for, at en Kurs under Pari kan fæstnes, vil den Kurs, som maatte være drevet op i Mellemtiden, ikke betyde noget for os, og bør heller ikke betyde noget for den øvrige Rigsdag. Derfor advarer jeg alle de Medlemmer, som ønsker Pausen, mod at gaa ind i den vildfarende Politik, som det vil være at sige noget til Spekulationen gennem det ene eller det andet Ord, hvorved Rigsdagen fremtidig vil være bundet til, at Pariteten skal være Endemaalet; thi saa har man udleveret Landets Valutapolitik, uanset alt, hvad der senere kan tænkes at omstemme nogle af de Rigsdagsmænd, som nu staar paa det afgjorte Paritetsstandpunkt. Netop fordi Spørgsmaalet er om Spekulationens Stilling, om de fremmede Kræfters Indflydelse paa vor Valuta, som Professor Cassel skildrede, betragter jeg det som nyttigt, at der efter de officielle Ordføreres, de Herrer N. Neergaards og Langes, Udtalelser indenfor deres Partier er kommet Udtalelser frem, som ganske tager Grunden bort under den deciderede Hejsning af Parifanen i bindende Form, som er sket fra de to ærede Medlemmers Side. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, at Venstre ikke havde Brug for nogen Redegørelse om, hvorledes Guldindløseligheden ved 91 stillede sig med Hensyn til de retslige, finansielle og økonomiske Virkninger. Det glæder mig, at der dog er Medlemmer af Venstre, for hvilke denne Redegørelse ikke er uden Betydning. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde, at naar den kommer til at foreligge, vil han tage saglig Stilling til den. Det er det, den tilsigter at skabe Mulighed for, at der kan tages saglig Stilling til den.

Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Brorsen ser paa denne Sag paa ganske samme Maade, og at det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen heller ikke betragtede denne Redegørelse som ligegyldig. Og i det ærede Medlem Hr. Drachmanns Udtalelser tilkendegives, om end paa en anden Maade, akkurat det samme. Vi forvort Vedkommende anmoder om en Redegørelse for disse Spørgsmaal vedrørende Guldindløselighed ved 91 Ø. Det ærede Medlem siger: Der er et andet Spørgsmaal, som jeg ønsker stillet, og det er: Hvad vil det koste at gaa til Guldindløselighed ved Pari? Lad os faa at vide af Nationalbanken, hvad det vil koste at gennemføre den Ting. Ja, det skal vi ogsaa have en Redegørelse af, for at vi kan tage saglig Stilling til dette afgørende Spørgsmaal;

om vi vil til den ene eller den anden endelige Slutning. Og endelig glædede det mig meget at høre den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, Hr. Trier, henvise Spørgsmaalet om Afgørelsen til et Tidspunkt, som ligger udenfor denne Lovs Bestemmelser, idet han i Tilslutning til den højtærede Minister saa stærkt fremhævede, at denne Lov ordner een Ting, men ikke den endelige Afgørelse.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har paa ny fremført sin Plan om at gaa en langsom, men sikker Vej opad, en Plan, som det ærede Medlem tænkte sig gennemført ved at lægge Trin af Guld, hvorpaa man langsomt steg op til Pari. Denne Tanke har jo haft Tilhængere nogle Steder, men andre Steder i Erhvervslivet har den ikke Tilhængere. Ogsaa indenfor Landbruget er der mange, som ikke tror, at det er det rigtige at gaa langsomt til Afgørelsen. Men derom vil min Kollega i Valutaudvalget senere tage Ordet; han har indtegnet sig efter Ordførerne. Men der er tillige et andet Spørgsmaal. Man har ogsaa drøftet, om det er teknisk muligt at lægge en saadan Guldtrappe. Nu skal jeg erkende, at Nationalbankens Besvarelse af alle de Spørgsmaal, vi i saa Henseende har stillet til den, har vidnet om en overordentlig Vanskelighed for den ved at klarlægge — maaske for sig selv, i alle Tilfælde for andre — de Spørgsmaal, som ønskes belyst. Det er klart. Men det synes mig dog at fremgaa af, hvad der er sagt, at man har ment, at Bevægelsen opad denne Guldtrappe vilde fremkalde en Spekulation lige omkring det Øjeblik, da man leftede sin Fod fra det foregaaende til det næste Trin, som hver Gang vilde koste Landet Penge. Dernæst har andre, uden at dog Nationalbanken har sagt noget derom, hævdet, at et saadant Forsøg paa at lægge en Guldtrappe vilde medføre, at man foruden Guldmønt tillige samtidig vilde faa en kurserende Seddelmønt, som Spekulationen vilde give en særlig Værdi. Hvorvidt dette har Betydning, ved jeg ikke. Nationalbanken har i Virkeligheden haft vanskeligt ved at give os en tilstrækkelig klar Redegørelse paa disse Omraader. Imidlertid tror jeg, at det, som Hovedparten af Erhvervene ønsker, samlet i en Sum, er ikke en langsom Afgørelse af en eller anden Art, men det er en hurtig Afgørelse, den hurtigst mulige Afgørelse. Og der skal jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at han paa ingen Maade har Uret, naar han siger, at Spørgsmaalet om den ene eller den anden Guldindløselighed er et Spørgsmaal, som ikke afgøres